

תהתעלה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הוא מתעורר פשעו ופוקח את עיניו, רואה הוא את
משיח צדקנו בשר ודם ואמר: משיח - שלום עליכם!...

ורא עמוד 8

ערב שבת קודש פ' שושנים
חי' תהא שנת נפלאות טובה

יער

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שיע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

לפרסם לכל אנשי הדור

שזכינו שהקב"ה בחר ונינה בעל-בחייה, שמצד עצמו הוא שלא בערד נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטק" ו"יועצק" ונביא הדור, שזורה הזוהרות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני"י וכל האנשים דדור זה • עד – תנבאה העיקרית – תנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיקף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא" • וביחד עם זכות זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטק" ו"יועצק", ולציית להוראות ועצות טובות שלו • נשיא הדור על-דרך אבן השתי – שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנז וכיצא-בזה • משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תשס"א – מומה, תרגום מאידית* •

וכפ"ד הרמב"ם הנ"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלמויות שצרכים להיות לנביא ומראה אותות ומופתים – כפי שראינו הוואים בהמשך קיום בדכותנו, אצל נשיא דורנו – הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כי אלא מפני המצוה שזוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אלי תשמעו"י, או עי"ז ש"לאמר דברים העתידים להיות בעולם ואמנו דברי"י" (כפי שראו את אצל כ"ק מ"ח אדמו"ר), ויתיר מזה: "נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא – כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כי' – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה" • וצרכים לציית לו תיקף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחרי ולחרה

מזה מובן הלימוד שישנו לכל-אחד בעמדתו בשבת פרשת שופטים בדרונו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים דהגלות – שארצה להיות עבדה בהתאם מדה נגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאלהם אפשר להגיע – שצרכים לקבל על-עצמם (בית חוקק) את החוראות ועצות ד"שופטק" ו"יועצק" שבדרונו – "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט נשיא דורנו – הבא בהמשך לדבותינו ונביא דורנו, שרופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו, ונביא דורנו אקום להם מקרב אחרים כמדר ונתתי דברי בפני דבר אלהם את כל אשר אצוני", "אלי תשמעו"י,

(2) תב"ם דם ד"י.
(3) שם ה"ח.

(* התרגום הנה ותקן מחדש. תמ"ל.
(1) ראה גיטין סב, א.

לאחר-זמן ראו שהשיבחה אינה פוסקת, ושהם אכן מתכוונים בצינות וכו', ולא רוצים לוותר להם – איז עשו אסיפה והחליטו שצרכים להכריח אותם לחזור לעבודה, ובאם לא יקטרו באמצעי זה או אחר וכו'.

ע"פ סדר, כשם שעל התעוררות-זרות צריך לחתום שר פלוני . . . ה" צריך לחתום ע"כ השר הממונה על הרופאים (שר הבריאות). אך הוא אמר שהוא "סוציאליסטי", והוא לא יחתום על פתק כזה; ואכן הוא לא חתם, והוא נשאר שר; ומישהו אחר חתם במקומו, קונץ גדול...

אפילו תניסין הזה (לאבד הכסא) ככל לא קייס:

גם הלימוד זרות ש[נ]באם הוא לא יחתום על החת"י] הוא יחדול מלהיות שר וזה יזיק לעיני זה או אחר – גם זה התבטל; אלא מה, אילו זכינו זה ה' מתבצע על-ידי יהודי שר' בידו לטעון שע"פ שולחן-ערוך וע"פ משה רבינו אסור לו לחתום, אבל לו, לא ה' את התפק הזה, ואין לו אותו עד היום!

בא יהודי שני ואומר שיע"פ "קארל מארקס" (...) אסור לי לחתום על הניר [המכריח את הרופאים לחזור לעבודתם], והגם שכל שאר עשרים ושלושה השרים (ששלשת-רבעי מהם הינם גם "סוציאליסטים") אומרים שמוותר, בכ"ז הוא עומד על דעתו בתפק שלא לחתום על-כך, ואכן הוא לא חתם, והוא נשאר שר, ומישהו אחר חתם במקומו: (תרגום חפשי של קטעים משיחת כ' מתום אג ה'תש"ל - בלתי מומה)

דף "לב" בלקוטי-תורה

לפנינו ב' צילומים (מוקטנים) מההגהה הא' והב' של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על מאמר ד"ה אני לדודי, אור ליום ה' פ' שופטים אדר"ח אלול ה'תשמ"י (בקביעות ש. ז.). המאמר נדפס בסה"מ מלוקט ח"א ע' תסז ואילך) **להלן פיענוח הכת"י (בא בהדגשה):**

[פיענוח התגרות של הגהה הא' ע"פ צילום התגהה הב'. המו"ק]

[להלן פיענוח התגרות שתוסף הרבי בהגהה הב']: הרבי תוסף סוגרין על המלה "כותרת" וכתב לפני "קעפל". בהמשך רצה המניח לכתוב ובפרט במקום "גם צריך להבין מה" וכתב הרבי: אין זה פטר בהנ"ל (אלא שלכאורה אין תרוץ ע"ז לקמן).

באמצע הקטע תיקן הרבי: גם צריך להבין דחקיביות בזמן דר"ח אלול בפ' שופטים מבריחה שיש שייכות בנינים ומחי. ולהעיר מעיני נפלא בדרוש הנ"ל (ד"ה אני לדודי) שבלק"ת, שמתחיל ונדפס בדרך לב.

* * *

ג. . . כמדובר כמה פעמים, אילו זכינו היו לומדים מהתורה איד להחנהג, אך כיון שלא זכינו אזי כלל-הפמות ילמדו את אופן ההנהגה מהשמאלנים ("פון די לינקע").

ובחקיקה השתלשלות הדברים: כמדובר כמ"פ, אצל השמאלנים פעלו כבר לפני שנה וחצי שייסיפי "כהלכה", אלא שאותם ארבעה-חמשה אנשים שתפקידם להגן על הדת אינם רוצים בשום אופן לוותר על דברים של מה בכך (!) כדי לפעול זאת.

טענתם (של ארבעה-חמשה אלו) היא: היות וישנה **החלטת ממשלה** (שאינו לרשום "כהלכה") אי אפשר לעשות אחרת.

טענתי בפניי: מה זאת-אומרת – הרי הוא מושבע ועומד מהר סיני? ואפי' אם היתה זו (השבעת-אימונים לממשלה) שבעה ע"פ תורה, היא לא היתה לה, כיון שיש לך שבעה קודמת – "מושב ועומד מהר סיני"!

ישנה החלטת ממשלה – צא מהממשלה!

כשנולדת היית "ערום נולדתי" (ראה איוב א, נא) – לא פקיד, לא שר וגם לא סגן שר ומלית, נעשית בך מצוה, התחתנת, נולד לך ילדים ונכדים וכו', בלי להיות שר או סגן שר ובלו להיות פקיד, והקב"ה ימצא לך את פרנסתך באופן אחר!

ד. . . לאחמ"כ אמרו שכיון שהתקבלה החלטה של 120 איש – שביניהם ישנם גם כול"צ נוצרים, כול"צ ערבים וכול"צ האומרים שהם אינם רוצים לשמוע מה אומר משה רבינו ודת ישראל – במלוא אי אפשר ללכת **נגד החוק**!

המשכתי לשאל: מי מבקש ממך ללכת נגד החוק – צא מכל העסקי! ישנם כול"צ ענינים שהקב"ה ברא בעולמו שיש ביכולתך לעזור באה"ק, לא דומא עי' שתחתיתם על תעודות וחותי! הוא ענה לי (על שאלתי הראשונה): מה הכוונה כיצד הוא יכול – הרי הוא לא מחדש (החוק), הוא רק ממשיך (מבצע החוק)!

אנני מבין תירוצו: מה זאת-אומרת "ממשיך"? "דברי הרב דברי המלמד דברי מי שומעתי"?

ה' סיפור עם נחש הקדמוני שהוא ה' יכול לטעון טענה זו ("דברי הרב דברי התלמיד וכו'") – כפי שרשי"י מביא זאת (בראשית ג, יב): זאת-אומרת ש"אינו שלוח לידבר עבדך", אין שום מינוי שליוחות לחתום על גזי שהוא "החוד" ולהביא תקלה לעולם, כזו תקלה שאפי' אם הוא בעצמו ירצה לתקנה, בעוד שנה או שנתיים, כבר לא יידעו למי נתנו נייר כזה! וכל טענות אלו עדיין לא הספיקו ולא הועילו.

ת. ולמה נוספה לי טענה חדשה (ובאמור לעיל הלואי שהם היו לומדים מהשמאלנים): ה' מעשר עם שבידת הרופאים, שע"פ ה"סוציאליזם" לכל עובד יש רשות לשבת, ומי שמשלם לו את משכורתו איננו בע"ה ע"ליו, וזה לא נובע מדת או מאמונה כו'.

ו"יועצד", "מאן מלכי רבין", ורבותינו נשיאנו בדורות שלפני זה – שאז יש לזה גם הנתוק המוכן לכל א' בבחי' עצה טובה (לא רק בדרך ציווי), שאפילו אם הוא איזו מעצמו (ואפילו אם יש לו סובל ע"פ תורה ויש"ע ממה לאחוז מעצמו), הרי חידו רובים ושל"ע ממה כרבים – כדעת ה"שופטי" ו"יועצד" – רבים.

ויע' הקבלה וקוים ההוראות ד"שופטי" ו"יועצד" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא המעין והחמלה דקוים התפלה⁸ "השיבה שופטיו כבאשונה ויועצדו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלילה (כו"ל), מב"ש מזה ש"סוף מעשה במחשבה תחילה"⁹, נאכל"כ שזה כבר גם ביגור ("ניב שפתיים", ענין תובאה), כנהוג לאחורנה לבטא דברים בדיבור, כולל ובמיוחד – שהנה הנה באה הגאולה.

– ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שפדברים לאחורנה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לבראה: כיצד יכול זה לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך? כיצד נגיב בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך? והמענה הוא, שאילו היו עניני הגאולה חידוש, אולי ה' מקום לשאלה, אבל היות שהגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כבתחלה") וכבר נמשכו ותקבלו בעולם הזה המשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "יועצד כבתחלה") – לא יהי פלא כאשר הגאולה באה

בבואתו שמה אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר¹⁰ לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבים ולא ירחיקו ולא יחשובו אחריו כו'¹¹, כיון שאמאנים בדברי תובאה, לא משום שאלו דברי של תובאה, אלא משום שאלו דברי **הקב"ה ע"י נביא זה!**

אפילו לא דבר הקב"ה שנאמר ע"י נביא שני, אבל לא נאמר אלוין.
ישנה הוראה כו"ל, שצריכים לפסים לכל אישי הדור, שזינו שהקב"ה בחר ומינה בל-בחרה, שמצד עצמו הוא שלא בעד נעלה מאשי הדור, שיהי' ה"שופטי" ו"יועצד" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל ב"י וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגות היום-יום הגלילים, גם ב"כל דרכיך (דעתו)" ו"כל מעשדך (היו לשם שמם)"¹².

עד – תובאה העיקרית – תובאה¹³ ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה מה" (משיב) בא"י.

ובודו עם זכות זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטי" ו"יועצד", ולצאת להוראות ועצות טובות שלו – ובלשון רבים ("שופטי" ו"יועצד"), רבים משפטים ורבים עצות, נוסף על כך שזה בא (מיוסד על ההוראות ועצות) מ"שופטי" בא

(8) בכותב ט, א, ט"ז.

(9) ולהעיל שיהו בדיח"א בתפלת שמתה עשרה, אשר ענין אחד עשר בחי' כתי, שלמעלה מהשתלשלות דלים (ע"ד בחי' שופט שהוא שלא בירד להחפשים, חכול ונמשך במים (ע"ד בחי' יועצד).
(10) פיוט "לכת דודי".

(4) וחתון ג, טו.

(5) משל ג, א, אבות פ"ב מ"ב. והוא דמלים ה' דיעות ספ"ג טושי"ע א"ח סר"א.

(6) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזו בודאות – ראה מאמרי אחריו קצרים ע"י שג"ה.
(7) ש"ה ג, ה ובשה"ט ע"פ.

"שופט" הדור, כ"ק מיל"ח אדמו"ר, ומוריד זאת

במדות חלב שלו, אהבה ויראה וכו"ל.

זאת-אומרת שליומר התורה שלו צריך להיות לימד שמביא לידי מעשה, המתבטא בהתנהגות בפועל – הן בכח ה'א' שלו, הן בכח השמיעה שלו, הן בחוש הדין שלו והן בדברי וטעמיה (בפה) שלו.

ובכל אחד מהם – בשני הכיוונים דמיין ושפאל, עשה טוב וסור מרע, שכנגד זה הם ב' עינים, ב' אוזנים וב' נחירי האף. וגם הפה – טועם (יחיד אבל יטעים¹¹) הן טועם מתוק והן טועם מר. זאת-אומרת, שהראת השופט (ובפרטיות השכל דנה"א) מקופה ומורה כיצד צריך להתנהג בכל הענינים בחיים – "מטעמים" לשון רבים (כמבאר בתני"א), הן הענינים שהם "מתוקים" והן הענינים שהם "מרים" (בחיצוניות), אבל – מגלים בהם (זהו חלק מהוראת השופט), שבאמת ובפנימיות גם הדבר המר הוא "מתוק", ואדרבה – מתקנת נעלית יותר מדבר שהוא לכתחילה מתוק (ע"ד המעלה דחסידים הנסתרים).

באופן – שכל הפרטים ופירטי פרטים דחיי זההדי חדודים ומנוהגים ע"פ הוראת ה"שופט" ו"יועץ" שלו – נשמות.

וכך גם בכללות יותר – כל איש ואשה הם ה"שופט" וה"יועץ" דביתם ובני ביתם, וצריכים להתנהג את הנית ע"פ הוראת ונעתי התורה.

עד בכללות עוד יותר, כ"ל – שכל יהודי, אנשים נשים וטף, מקבלים על עצמם

תיקף ומיד משיזי

ובפשיות:

בעמדו בהתועדות חסידים ב' אמרת דל"ק מיל"ח אדמו"ר נשיא דורנו – צריך כל אחד, אנשים נשים וטף, לכל לראש לקבל על עצמו החלטות טובות לקיים את כל ההוראות טובות ועצות המודלים בהתועדות – מייסד על תורה שבכתב ותורה שבע"פ, רחבי תורה והוראת דרבתינו נשיאינו.

שיח"י, "שופטים תתן לך בכל שעריך", שכל ז' שערי האדם, ב' העינים וב' האזנים שלו, ב' נחירי האף ופי' – יתנהג ע"פ הוראות תורתו הקדושה כפי שנמסרה ע"י "מאן מלכי רבנו" בכלל, ובפרט ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הדור – נשיא דורנו,

ובפרטיות יותר: כשם שישנו שופט ונביא בכל דור, וזהו מ"סדי דחדת", שתמיד ובכל מקום ישנו גילוי אלקות למטה – ע"ד"ז הוא גם בפרטיות ביהודי בעצמו, שיש לו נשמה, שהיא "חלק אלקה ממעל ממש"י, ממש גם בפירשויו שזה קיים באופן נצחי (גם כפי שירדת למטה בעולם הזה המשמלי).

ותוכן ההוראה ד"שופטים גו' תתן לך בכל שעריך" הוא בזה, שהוראת ה"שופט" ו"יועץ" הכללי נמשכים ועוברים ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הפירטי שבכל נפש האלקית, שכל ה"שערים" (אביבים גשמיים) שלו מנוהגים ע"י ג' המוחין שלו ("שופט"י), ומדוותי שבלב ("יועץ"י), שכל ומדות דפשו האלקית, המלומדת ומבנה את הוראת התורה, ובפרט כפי שמתבאר ע"י

14) דאה רמב"ם הל' ייענות פ"ד.

15) פ"ג.

11) תניא רפ"ב.

12) דאה שם פ"ג.

13) איוב יב, יא.

שילמדו לפחות מהשמאלנים

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. [בנוגע ל"מיתו יהודי".]

חטא המרובלים מתבטא בה שבאים ואומרים שאין ישראל היא ככל הארצות, ומכיון שבארצות סביב לא"י ישנם עינים ושפתיים וטבעיים וכו', ומי מדבר עוד על שישנם שם כך וכך מליני גוים, ובמילא מוכרחים להתחשב בהם ולתתנהג לפי רצונם!

וכשגוי אומר שרק באם יהי' (רחוק) ע"פ התמקוקטיא איז כך וכך (יתנו עור כו') – מסיבה זו יכרלים לרשום לגוי על גיר שהוא יהודי!

מה הפרדוס? הרי הקב"ה אומר שזה היפך האמת, היפך המציאות, והעיקר – "היא לא תצליח" לא יצליחו לעשות זאת!

הענין ד"המבדיל בין ישראל לעמים" הוא בדיוק כמו הענין ד"המבדיל בין אור לחושך" ו"בין חושך לאור", ו(כמדובר בנוגע לקוח שאמר "בוקר וידוע ה'") כשם שלא ניתן לבטל את הגבולות של לילה ויום – כך גם לא ניתן לבטל את הגבולות בין יהודים לגוים!

ב. והתשובה לטענת המרובלים: שבא יהודי [לא משנה היכן הוא נמצא] ואומר שידעו שארץ ישראל היא ארץ הקודש.

וכאשר גם כל הדאות הבאות מיהודים לא עוזרות, מוסיף יהודי זה ומשיב (לטענת המרובלים תנ"ל): תסתובב בין כל השבעים אומות ותשאל כיצד נקראת ארץ זו, ואזי תשמע שהם קוראים לה כל אחד בלשונו: "ארץ הקודש", הן באנגלית: "הילי לאנד" והן ברוסית... וכו' וכו', ועד"ז ב"סאנטא טערא" [בלטינית וכמה שפות – המו"ל] ("ל"ק ארץ חייך ואמר): לא נוגע להראות שליתה ("לומדות") בשבעים לשון...

דבר זה יומחש מהמאורע דלהלן:

גוי מסויים במק בארץ ישראל. בחוזה לויגינטון הוא אמר שיש לו הפנים הדאוננה בארץ ישראל והואו לו את מכון ויצמן, את האוניברסיטה, את המלונות המדלים [הזיקקתיים] ואת החחובות המדולים וכו', והוא לא התרשם כלל מזה. זהו הדד"ח שהוא מסר בוויגינטון (הוא מחוייבי ראש של אחת החוידות הכי גדולות שבקונגוס ובסענאט, וזו ההתשרמות שהוא מסר להם מבקרו).

ולאחמ"כ הוא נסע לבקל פעם שני' (לא"י), ואזי הראו לו את מאה שערים, את הכותל המערבי – לא כפי שהוא משופץ, אלא ארץ שההודים עומדים ומתפללים בו ואזי ישונה מחיצה: מצד אחד הגברים ומצד שני הנשים, וגם אין שמתחבבים שם העינים והקבצנים המבלבלים את התפילה ומבקשים צדקה...

אח"כ עוד הביא אותו ל"שטיבל" ולישיבה עם הספלים השבורים וכו', וכשהוא חוז אח"כ לוויגינטון הוא אמר שעכשיו הוא ראה את ה"הילי לאנד", ולאחמ"כ הוא סייע שיתנו (להודים בא"י) מסוים פאנטום!

מדוע משיח לא בא אתמול?

במינוי מדיפסיים כבר את כל ספרי החסידות ברינוי גדול בייחוד, וישנם די וחותר ספרי חסידות כדי שיוכלו ללמוד בהם, והלואי היו לומדים בהם כדיעיי עד עתה, שאז חי כבר משיח בא! כידוע מיננה המשיח להבעש"ט שביאתו תהי' כש"יפוצו מעינוותך הוצה"י ולכן מה שמשיח לא בא אתמול – הרי זה לפי שלא למד חסידות כדעניו

ואע"פ שאומול ה' ערב שבת, וידועה השק"ט אודת ביאת משיח צדקנו בערב שבת, מאחר שביאתו יכולה לבלבל לניש וננות ישראל בהכנותיהם לשבת – הרי בדאי נשני ובנות ישראל תסכמנה שמשיח יבוא גם בערב שבת, אפילו בערב שבת בבוקר – קודם הכנת ה"קולג", ועאכ"כ סמך לכניסת השבת לאחרי הכנת ה"קולג!"

והי"ד שבקובץ ממש נזכה לנאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו – הבאה ע"י מעשינו ועבודתנו בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח, כולל הקדמת עבודת החשובה, כמורמז בר"ת ד"אלול", שע"י באים לנאולה האמיתית והשלמה, מרומזת אף בר"ת ד"אלול". (משיחת ש"פ ראה, מבח"ח אזול ה'תשס"ב - בלתי מונח)

כיצד צריכים לקבל ולמלאות הוראה מנושא הדור?

בדיקת כפי שהיינו שומעים זאת מפי הגבורה עצמה

בשעה שיש הוראה מהאופטוטוא דמשה שבכל דדא ודדא, עד נשיא דורינו, צריכים אנו לדעי שיה בדיקת כפי ששומע זאת מהקב"ה בעצמו, משום ש"דוח ה' דובר בו ומלתו על לשונו", ומלה דבריו ע"י עבדיו הנביאים, ובמילא צריך לקבל את זה בדיקת כפי שהיינו שומעים זאת מפי הגבורה עצמה.

ע"י משי"צ באמה"ק (סכ"א) שבאם היינו שומעים זאת מאת הקב"ה בעצמו הרי היינו מבצעים בתכלית הדיות, וכך גם בענינו, שצריך למלאות (את ההוראה) בתכלית השלימות, ללא שום אמתלאות דבר – וכפי שמובא באחדונים שאמתלת מורכב משתי מילים "אמת-לא", ולא להתוכח עם זה, ואין ללמוד בזה שום פשטים ועאכ"כ שלא ללמוד פשטילא, ואין שום חילוק באם הוא אומר מאין המקור לזה או שלא אומר, הרי זה דבר בטוח שדבר הרי' דובר בו,

וצריך לעשות זאת בתכלית הוויזות, כפי שהוא אומר באמה"ק (ראה שם) שזרזיות של אברהם היא שעמדה לנו, ונפעל הענין של "אל אחר נאחו בסבך בקרני" – שהוא לוקח על עצמו את כל הענינים הבלתי רצויים, ונפעל הענין ד"זעקדת יצחק לזרעו היום בתחמים תזכור", כפי שאמורים בתפילות ר"ה,

שזוהי הכנה לכתיבה והתימה טובה בכל הענינים ועד לאופן של ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה, עד הנקודה העיקרית – הגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו. (תרגום חפשי משיחת ש"פ ראה, מבח"ח אזול, ה'תשכ"ט – בלתי מונח)

ובהנחה יתירה בשנה זו – ה' תהא שנת ראגא נפלאות, שכוללת את רוב האתיית ד"שת"ה", ובמקום הרי"ד (ה'ש"ת)²² בא תי"א; והנה לשנה הבאה – ה' תהא שנת נפלאות בינה, עם המעלה דבינה (בחי' ו"עציק" בעוד לנקודת החכמה), ששדשו הוא למעלה מחכמה (ראי, אראנו)²⁴.

ובשנה זו נופא – נמצאים כבר בסיום השנה, בחדש אלול – חודש החשבון דהשנה שעברה וחדש ההנה לשנה הבאה. ובהודש זה כבר עבדנו את ה' המים הראשונים, ז' נמי התיקף²⁵ (מיזם ראשון עד יום השבת), הכוללים את כל נמי השנה (שעברה והבאה) – ה"ז מתאים עוד יותר לערוך חשבון צדק והכנות המתאמת לשנה הבאה בנוגע לעבודה ה"ל ד"ראשיבה שופט"ד כבאשונה ויועציק בכתחלה".

ונספ על זה כבר עכוד שליש שבועות (למעולותא) שלמים מה"שבעה דחמתא", וארוזים כבר בהתפטרות ד"אנכי אנכי הוא מהמסכמ²⁶, מננה הקב"ה²⁷ על טענת בני"י ד"תאמר ציון עזובי ה' ואד' שכחתי²⁸, ובסגנון אחר – "עד מת"י?²⁹ והקב"ה משיב ש"אנכי אנכי מנחמכם", כולל – החממה בפללים (אנכי אנכי) דנאולה האמיתית והשלמה.

22) נפטר לאחרי שבעד יותר מארבעים שנה מאז, כאשר נתן לבני"י ליל לילת ועינים לראות ואזנים לשמע" (תבא סכ, 4).

24) ראה סה"ע מלכות ה"ז ע' קס"ט. ושי"צ.

25) ראה ש"ת הושב"א ח"א ס"ט. הובא נתיב ב"ה ויהי ביום השמיני תהי'ת, תשי"ז, תשי"ח. ועוד.

26) ישע"י נא, יב.

27) ראה אבודרדום בסדר פרישות והתפטרות בשם המודש.

28) שם סכ, טז, יד.

ומקיימים את הוראות השופט ויועץ הדור. ומשפיעים כך גם על אשתו ובני ביתו, עד על כל אלו שיוכל להגיע אליהם.

עד גם בכללות העולם – באופן שכל העולם, גם עולם משלון העולם הסתמי³⁰, עם כל פרטיו ופרטיו פורטיו נעשה רשות היחיד חדר בבקרה אחת ויחידה דיהידי של עולם³¹ (משלון העולם למעולותא, מבחי' "ישת חושך סתור"³²), כפי שמולה את עצמו "בקרבו" ע"י "גביא אקים להם גו' כמח", נשיא הדור ש"הוא הכל"ם³³, "צדיק יסוד עולם"³⁴

ע"י אבו השתי' – שונמצאת במקום מסייים בעולם הזה הגשמי³⁵, וקיימות תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דנגיזה, כהארון שנגזר³⁶ וכי"ב), ע"י שופט ונביא שקיים (נצח) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי) – ששמנו הדישת כל העולם כולו³⁷. ושיג המנינים באבו השתי' – (א) נקודה אחת (ב) המלולת הכל (ממנו הושעת כל העולם) – מרומזים גם באותיות ד"שת"ה-ג'³⁸ (ועד"י בתגבת "ישת" ד"ישת חושך סתור" כולל): הוי"ד מורה על נקודת הביטול (קבלת עול) – ע"ד הענין ד"שופט"ה, וה"שת"ה מורה על התפטרות – כנראה בצורת האותיות ש, ת, וה – ע"ד הענין ד"יועציק".

16) ראה לקי"ת שלה לז, ה' וב"מ.

17) ראה תניא ספ"לג' וב"מ.

18) תהילת' יד, יב.

19) פריש"י חוקת כא, כא.

20) מש"ל, ג' בתי.

21) יומא נג, ב.

22) שם נג, ב.

23) ולהעיר שבישת הש"ת (שנת הסתלקות מ"ק מתיח אומ"י) התחילה תקיפת חודש בפועל ועובדות כול.

הושענה רבבה³² – מנהג ישראל לאחל ללך יהודי לכל בני³³: כתיבה וחתימה טובה³⁴ ומור חתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה, בשמיניות וברחמינות וברחמינות ובמשמיות וגם יחד, והקב"ה ימלא משאלת לב כל א' מישראל לטוב.

ובפרט – בקיום בקשת ותביעת כל אחד ואחת מישראל: "עד מת³⁵?! "השיבה שופטיו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", במאולה האמוניות והשלמה ע"י משיח צדקנו, ותנפך ומיד ממש.

ויהי רצון, שיע"י העבודה בקיום 'שופטים גו' תתן לך בכל שערך", באופן ד'ואשיבה שופטך גו" תת"ל – יקויים זה בפועל ממש, ב"שערך" בארץ ישראל, וב"שערך" דביהמ"ק השלישי, ש"טבעו בארץ שערי³⁶ וב"י ע"י עבודתם מעמידים זאת מחדש³⁷, ויחד עם זה הביט המקורי עצמו (שהוא בנוי ומשוכלל למעלה³⁸) יוד מלמעלה למטה, ביחד עם קדש הקדשים ואבן השתי"ש, שממנה הושתת כל העולם כולו.

ובעמדתו אחרי המשה עשר באב – שמוזל אר"י³⁹, ר"ת (אב) אלול, ראש השנה, ירח"פ

32) ספר יצירה פ"ה מ"ב, רש"י ר"י י"א, ג. ועוד.
33) ש"י"ה במס' ר"ה שלל (ויג' א). ועוד.
34) ראה דרכי חיים ושנים סתמ"ד.

29) מ"כ ג' ט, וראה במדב"ר פט"ו, יג. ועוד.
30) ראה גם לק"ש ח"לא ע' 98. ועוד.
31) פרש"ע ורמב"ם סוכה מא' סע"א. ועוד.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקרשה ב"יחי המלך"?

אם מתנה מקורית, אם הפצה בקנה מידה עולמי וגם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מדי"צ **חדש: ניתן לחלק את ה"יחי המלך" כתשורה בשמחות** (פאשר על הכריכה הקדמית והאחורית ניתן יהי לרוסוף כחוב)

צאצא צ"ב: **778-6670 (718)**
 צאצא ק"י: **04-840-3153**
התקשר עכשיו:

מה אומר הרבי על קיום היעוד "ואשובה שופטין כבראשונה ויועץ גו"⁴⁰?

כבר ישנה ההתחלה בזמן?

מחבר כמה פעמים ובפרט לאחורונה – אודות הכרזת ויהדות כ"ק מו"ח ארדמו"ר נשיא דורנו: "לאלתר לתשובה (ובמילא) לאלתר לגאולה", שכבר סיימו את הכל, אפילו ה"אחצור הכפחורים", וצריך רק לחיות "עמזו חכן כולכם" – וגם את זה כבר סיימו – לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש – מובן, שאחוזים כבר עתה בזמן של קיום היעוד "ואשיבה שופטין גו' ויועציך", ויתירה מזה כבתחילה: כבר ישנה ההתחלה בזה.

(משיחת ש"ש פ' שופטים, ד' אלול ה'תשס"א - חנוכה מארד"ת)

מה אומר הרבי על אלו הטוענים כיצד יכולים לתבוע בתוקף "משה נאו"?

"וילידע מעונשך"...

כאשר מדברים אודות כללות ענין הגאולה, ישנם "פראי אדם" (ווילדע מעונשך) חטוננים: מהו הדעש והשטורעס שאומרים זיי וואנט משיח נאו", כיצד יכולים פראווען "בעל-הבתיקוני" ולתבוע בתוקף שרוצים ביאת המשיח מיד – צריכים ללמוד תורה ולקיים מצוות, ולכל היחוד – **לבקש** אודות ביאת המשיח, אבל לא **לתבוע** בתוקף שרוצים זאת תיכף ומיד!

וטענתם היא: לתבוע ביאת המשיח מיד כו' – אין זה "דוד ארץ", והוא היפך הכבוד וכי' – אין זו הדרך שלהם – לשינום!

וכאשר אומרים להם שהם עצמם מבקשים בתפלת העמידה "את צמח דוד עבד מחרה תצמיח" – עונים הם: בקשה זו נאמרת בעת התפלה, כאשר נמצאים במעמד נמצב לעבדא קמי' מו', למעלה ממצאיאות העולם וכי'; משא"כ כאשר נמצאים במעמד נמצב השייד לעולם, אין זו הדרך שלהם כו'!

תנה התשובה בדבר היא: בכל יום יום הן בימות החול, והן בשבתות וימים טובים, והן ב"ה וירח"פ, תנה **לאחרי** תפלת שמו"ע, **ולאחרי** עקידת רלמן, אומר כא"א מישראל "יהי רצון מלפני ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שיבנה בית המקדש **במחרה** בימנו", וכאמור – למרות שנמצאים לאחרי התפלה, במעמד נמצב שישנה שייכות למציאות העולם!

ויהי"ר שיבנה בית המקדש במחרה בימנו – בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, במחרה בימנו ממש.

(משיחת ש"ש פ' דהא, מב"ה ח' וער"ח אלול ה'תשס"א - בלתי מוגה)

ש"משיח נאוי"

כאשר הוא מתעורר משנתו ושומע שמדברים על משיח, הוא מנונע בראשו – הן הן... אבל לקולט זאת ("פאטופנו") – אין הדבר "מתקבל" בשכל.

לעומת זאת איש פשוט אינו מודע לכל ביאורים ויעלויים אלו של משיח, הוא כלל אינו יודע אודות נפש, רוח, נשמה, חי' ויחידה, וזה לא חסר לו בכלל – הוא רוצה רק דבר אחד: "ט'אפארו דא פלאח" [= הגרזן על העץ] – משיח על השולחן, ליד השולחן ("אויפן טיש", באם טיש"!). שמשיח בתור בשר ודם יבוא בפועל ממש למטה מעשרה טפחים, עכשיו, "איצטער", "נאוי"!

כבר מספיקה הגלות, דאלא'י גלות, עם... כל הענינים הקשורים בה – הוא רוצה את משיח בפועל ממש!

יש לכם קושיות – לבריאותי

ולאלו שלומדים ויודעים את כל הביאורים מה זה משיח וכי' – אומר האישי פשוט: יש לכם קושיות – תקשו קושיות, תענו תירוצים ותבארו ביאורים – לכריאותי! אבל שזה יעכב את ביאת משיח – חס ושלום! הוא רוצה את משיח "נאוי"!

הוא אומר: אתם רוצים להתוועד – תתוועד כמה שעות, תנגו ונגונים, תצאו בריקוד ותקדו עם הילדים; יש לך תענוג בחקירה – תקשה קושיות ותלמד אודות ענינים אלו – זה לא מפריע לך. מה הוא רוצה – הוא רוצה את משיח ציקנו "נא" למטה מעשרה טפחים! החוראה מזה בנוגע לפועל (כ"ק אדמו"ד שליט"א חייד והמשיח): – שייעסקו ביתר שאת וביתר עז בהמבצעים: מבצע אהבת ישראל, מבצע חינוך, מבצע תורה, מבצע תפילין, מבצע מזוזת, מבצע צדקה, בית מלא ספרים – יבנו ותכילו, מבצע נרות שבת קודש וי"ט, כשרות האכילה והשתי' וטוהרת המשפחה, ולהשתדל בעצמו שכל יהודי יקנה אות באחד מספרי התורה הכלליים.

בפשטות

.. והעיקר הוא כנ"ל – הפועל ממש, שמשיח צדקנו יבוא בפשטות בפועל ממש, שאת זה ממחרים יותר על ידי עשיית ענינים אלו בפשטות בפועל ממש.

שמשיח צדקנו יבוא בפשטות "נא", באגלית, באדיש ובלישון הקודש – העיקר הוא – כפי שהאיש הפשוט רוצה – שהוא יבוא בפשטות, ויוליכו בפשטות לארץ הקודש, ולדיושלים בפשטות, ולבית המקדש בפשטות, ושיח' "משה ואהרן עמחם" בפשטות,

בגאלה האמיתית והשלמה בפשטות, במחנה בימינו ממש

(משיחת ש"פ ראה היתשתי"ב - בלתי מוגה)

הוא רוצה משיח על השולחן...

הנחה: "יעד הנחות התמלמיים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

רואים בפשטות את החילוק בין חכם גדול לאיש פשוט:

כאשר אומרים למשכיל "משיח נאוי" זה לא מתיישב אצלו – כיון שהוא יודע את מה שלמד באריכות הביאור שמשיח הוא בחי' היחידה, והוא נולה את בחי' היחידה בכא"א ובכל העולם כולו. והוא הרי למד איזה עילוי נעלה ביותר הוא הגילוי של בחי' היחידה:

הוא יודע שהמשה שמות נקראו לנשמה: נפש, רוח, נשמה, חי' ויחידה. והוא יודע ש"בעונה לשון" מובא (מהזרה) ש"נפשא דלהון קדישא" ו"רוחא דלהון קדישא" ו"נשמתא דלהון קדיש הקדשים". ונוסף לזה נאמר שם כיצד זוכים לכל הדרגות האלו: "זכה בר נש בהאי נפש מריקין עלי, עטרא חדי דאיקרי רוח", "זכה בר נש בההוא רוחא מעטרין לי, בכתרא קדישא עילאה דכלל כולא דאיקר נשמה". זאת-אומרת שלא מגיעים מיד לבחי' נשמה, אלא בתחלה עבודתו צריכה להגיע לבחי' רוח ואח"כ עבודה להגיע לבחי' נשמה. ומזה מובן העילוי הנעלה ביותר שישנו בבחינות אלו.

ובפרט כאשר הוא מדייק בשון הזה, שכאשר זוכים לבחי' רוח נאמר "מריקין עלי" עטרא חד דאיקרי רוח", וכאשר זוכים לבחי' נשמה הלשון הוא "מעטרין לי" בכתרא קדישא עילאה כו', "לשון עטרה, ולא רק לשון של חתולבות (כמ"ש אח"כ). שזה מראה על הגילוי של בחי' כתר ועטרה, שהם בחי' נעלות ביותר.

וכל זה כאשר מדובר אודות נפש רוח ונשמה – ואם כן כבר מובן מהי הבחי' דחי', ועוד יותר – מהי בחי' היחידה!

ואת כל זה למד המשכיל והתנייג בהו, וכמבואר בארוכה בקונטרס העבודה, אודות העבודה הקשורה עם כל הדרגות הללו שבנשמה, ואיך דגא אות עולה לדגא שלמעלה ממנה וכי' –

וא"כ, לאחר שיודעים את העילוי הכי גדול דבחי' יחידה, במכל-שכן מהדרגות שלמטה המונה בהשמה – כיצד אפשר לומר שבעולם כזה שבו נמצאים עכשיו, בא פתאום משיח – "משיח נאוי", ומגלה את בחי' היחידה בכל העולם כולו? לא רק שהוא בעצמו בחי' יחידה – אלא הוא מגלה בחי' יחידה בכל העולמי!

זהו היפך השכלי!
לא מסתדר לומר משיח "נאוי".

תנה עתה הוא ישו בתחושתו, לאחמ"כ כאשר הוא מתעורר משנתו ופוקח את עיניו – רואה הוא את משיח צדקנו בשר ודם! ואומר: משיח – שלום עליכם!...

הדבר לא מתיישב בשכל. הוא למד חסידות, ויודע מה זה משיח – ואיך אפשר לומר